של זהב אע"פ ישהוא מבוקר מבערב או מבקרין

אותו לאור אבוקות או אמי בשוכה (א) בדישון

מזבח הפנימי ובדישון המנורה היו מקדימין

וד' כלים בידם השני והכוז 🌣 ושני מפתחות

המני דומה לתרקב של זהב מחזיק קביים

וחצי יוהכוז דומה לקיתון גדול של זהב ושתי

מפתחות יאחד שהוא או יורד יו באמת השחי

ואחד שהוא פותח כיון בא לו לפשפש הצפוני

ישני פשפשין היו לו לשער הגדול מ אחת

בצפון ואחת בדרום שבדרום לא נכנס בו

מיז אדם עליו הוא מפורש ע"י יחזקאל שנאמר 🕬

יויאמר אלי ה' השער הזה סגור יהיה לא יפתח

ואיש אל יבא בו כי ה' אלהי ישראל בא בו

והיה סגור נמל את המפתח ופתח את הפשפש

ונכנם להתא ומהתא להיכל עד שמגיע לשער הגדול הגיע לשער הגדול העביר את הנגר

ואת הפותחות ופתחו "לא היה יו שוחט השוחט

עד ששומע שער גדול שנפתח מיריחו היו

שומעין קול שער גדול שנפתח מיריחו היו

שומעין קול מגריפה יו (מיריחו היו שומעין

קול השיר) מיריחו היו שומעין קול בן ארזה

פתוחות לו כקיטוניות פתוחות לטרקלין כדמפרש במסכת מדות (דף לד.)

והן הלשכות המנויות כאן. לשכת הטלאים דהכא הוא לשכת טלה קרבן

דתנן במדות [לה.] והא דתנן התם שהיא דרומית מערבית לבית המוקד רמי

להו בפ"ק דיומח (דף טו:) ומשני שפיר (ד) מזרחית לפונית בה גנזו בית

חשמונאי את אבני מזבח ששקנום מלכי

יון שהיא לשכת בית החותמות דתנן הכא ובה גנזו. ולשכת בית המוקד

הוא הנקרא בית המוקד קטן היא לשכה

שיורדין בה לבית הטבילה כדתנן במדות

והכהן הטובל שם מיד כשעולה מבית

הטבילה היה מתחמם באותה לשכה

ומסתפג וזה בית הטבילה אינו בית

הטבילה יב] דמעילהי האמור בפרק

קמא^{ם)} והרבה בית טבילה היו להם כדי

שיוכלו הרבה כהנים לטבול בהרבה

מקומות: ילשכם החוסמום. שמלניעין שם

חותמות של לוקחי סלתות ונסכים מן יג]

כאן חסר מפירוש המשנה עד סוף הפרק

לא היו כופתין את הטלה. בשעת

בגמ' [לא:] אלא מעקידים אותו יד ורגל

כעקידת ילחק בן אברהם: מי שוכו

באברים אוחזין בו. בשעת שחיטה

ומסייעין אותו: ראשו. של טלה לדרום

עזרה אלל מזבח מו] (ופניו) ורגליו

אלל לפון עזרה ופניו למערב שלריך

שיהא בית שחיטתו כלפי מערב דכתיב

ושחט אותו לפני ה'ש וראשו של טלה

שחיטה ד׳ רגלים יחד וטעמא ידן

וברמב"ס], ב) [ב"מ לג.], ג) [במשנה שבמשניות ליתא הכא אלא לקמן בסמוך

עי' עוד שס], ד) [עי' יומא כ: לט:],

ה) ניומא לט: ע"שן, ו) ובמשנה

שבמשניות לביתן, ז) מנחות כט.

שבמשניות לביתן, 1) מנחות כט, ח) ויומל כה:, 2) ליל ח) ויומל כה:, 2) ליל המולה ועי רשיי כו; 2) לעיל כו, 5) לעיל כו, 2) (שיין לעיאל, 20) ויוקלא אן, 20) [יחוקאל אן, 20] ויוקלא אן, 20] ויוקלא אן, 20] נילא ביל לקיייל דיים קדוש מוב, 20 (בלה לא, 20) וייקלא אן, 20] נילא ביל לקדיע להים קדוש וכדמען ביומל דף ל וכילן בקדוש אלים הפכוה וכי', ל) ער במוס' יוומל דף לא עייא דייה וכילן, 20) שיין לעיל עייא דייה וכילן, 20) שיין לעיל עייא לספ"ב

עין משפם

ה א מיי׳ פ״א מהלכות תמידין ו א מייי פיים תהכנות ממדק ומוספין הלי ט: ז ב מיי שם פייג הלי ד: ז ג מיי שם הלכה יז: ח ד מיי פייד מהלי בית הבחירה

הד מיי פייד מהכי בים הכחירה הלי זו: מ ה מיי פייו מהלי ממידין ומוספין הלי א: י ג מיי פייה מהלי בים הבחירה הלכה יג והלי עו: יא ז מיי שם הלי זג [יד]:

ב ח מיי פ"ג מהלי

ומוספין הלי ז: יג ט מיי׳ שם הלכה טז: יד י מיי׳ שם הלכה יז: מו כ מיי׳ שם הלכה טו: מו ל מיי׳ פ"ג מהל' בית הבחירה .6"35

א מ מיי פ״א מהלי תמידין הלי

ב ג מיי׳ שם הלכה יא: ג ם מיי׳ פ״ה מהלכות מעה״ה הלכה ו:

תורה אור השלם

וִיאמֶר אַלִּי יְיָ הַשַּׁעֵר הַזְּה סְגור יִתְּיָה לֹא יְפְּתַח וְאִישׁ לֹא יָבֹא בוֹ כִּייְיְיָ אֱלֹהַי יִשְׂרְאַל בָּא בוֹ וְהַיָּה סְגור: יחוקאל מד ב

שימה מקובצת

א] אבוקות מי שוכה בתמיד משכו והולך לבית המטבחיים ומי שוכו באברים הולכין אחריו לבית המטבחיים ובית המטבחיים היה המעצמיים ובית המעצמיים היה ללפונו של מזבח ועליו ח' עמודים ננסים ורבעים של ארז על גביהן ואותקלות של ברזל היו קבועין וג' סדרים היו בכל אחד ואחד שבהם סדרים היו בכל אחד ואחד שבהם חולין ומפשיטין על שלחנות של שיש מהכן התפשיטין עם שנחות של פיש שבין העמודים מי שוכו בדישון המוצח והמנורה היו: ב] יורד לאמת השחי אות ב' נמחק: ג) הגדול אחד צלפון: ד] אדם מעולם ועליו הוא צלפון: ד] אדם מעולם ועליו הוא מפורש ע"י יחוחאל ויאמר תיבת שנאמר נמחה: הז היה השוחט שוחט שמתה תחק. הן אים אשחם שחם עד ששומע קול שער: ו] מגריפה מיריחו היו שומעין קול החליל מיריחו היו שומעין קול הללל מיריחו היו שומעין קול השיר מיריחו היו שומעין קול גביני כרוז תיבות בן ירי מותשק קול גבילי כוו נוימו כן ארום מקים בלללל נממק: זן לכיור. ס"א והם אומרי הגיעו מיבות מיריחו היו שומעים קול השיר נמחק: זון מתיבת מי שוכה כוי עד נמחק: זון מתיבת מי שוכה כוי עד מי שוכה בדישון נמחק כי אין כאן מי שוכה בדישון נמחק כי חין כחן מקומו ומקומו למעלה בכיש העמוד אחר חיבת אבוקות: טן דולקיון עיין בחום' ממחת (דף פ"א) וחשובת הרשב"א סף אלפים ע"ט: ין למערב חמיד של: יאן שופך על יסוד חיבת אל נמחק: יבן סטבילה דלמעלה חי לת נמחק: בן הנוכרים: דמעילה נמחק: יג] מן הגוברים: יד] וטעמא מפרש: טון על חיבת דן וטעמח מפרש: טון על חיבת פניו נרשם קו למעלה להורות כי פ"ד ראוי למחקו: טז] עומד במזרח על תיבת במובח נמחק: ידן לו ושם היה בית המטבחיים: יח] לפונית שכשעולה: יט] למעלה

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גם' מבקרין אותו לאור אבוקות. נ"ב כאן חסר משנה שלימה ותמלאה במשניות ובגמ׳ כאן נשתנה הסדר ותמנאה להלן ועוד תמלא היפוך בהן: ב] שם יורד באמת השחי. נכתב בלדו עיין בפירוש הרב מברטנורה במשניות:

פי' הרא"ש

לא היו כופתין את הטלה. ד' רגליו ביחד ולא ב' רגלים יחד וב' ידים יחד: אלא מעקדים אותו. יד ורגל כעקידת ינחק: פניו למערב. לנד

ורחוק הסדר הראשון מן המזבח ה'ם

אמות ומאותו סדר עד כלות ו' סדרים

כ"ד אמות והכי תנן במסכת מדות (דף

לו.) וטבעות היו ללפון (י) ו' סדרים של

ד׳ ד׳ ויש אומרים ד׳ של ו׳ ו׳ שעליהם

שוחטים את הקדשים כלומר על ידיהן

שוחטים קדשים כמו שפירשנו: על טבעת

שניה. לאו בטבעת שניה של סדר ראשון

להרחיה מו המזרח: על טבעת שניה. והטבעת לא היתה עגולה כמו מס אלא כחלי עגולה ותוחב בארד ואיו הבהמה יכולה לווו לוארה וששה סדרים יק אחתה אין כפכת שהיא הטפבר ביי הייחים במחום לכל משתר טפעה (מיוחד) וששמט על טפעת שניה לפי שהמוגה הייה מאפיל על טפעת עת היו וכל שדר ושדר ד' בענות הכנד ד"ר משתרות לכל משתר דרומית. הייה להם יסוד ונוסן גיהם ג'י מתנות שהן ד' שמתששטין לר' רוחות המוצח אבל קרן דרומית מורחית לא היה יסוד ומה שמתחיל בקרן מורחית לפונית לפי שהוא מקום לשחיטה וגם מסיים בקרן

שהוא אלל הקרן בסדר השני המשוכה ללד לפון ופני השוחט ולואר בהמה ללד מערב לפון באלכסון כדי שלא יעכב אור השמש לבא. וטעמא דבטבעת שניה שהיא מתרחקת מן המזבח שגבוה עשרה שיוכל לראות דרך עליו השמש ויותר מכאן לא היה נריך להרחיק ואם היה שוחט בסדר

הראשון א"כ היה המזבח מעכב אור השמש לבא על ידו של שוחט שהרי המזבח גבוה י׳ אמות וסדר ראשון של טבעות אינו רחוק מן המזבח אלא ח׳ חמות: חמיד של בין הערבים על קרן לפונים מורחים על טבעם שניה. שהרי בערב הלכה לה בלד מערב הילכך לריך להמשיך מקום שחיטה למקום שכלה המזבח ללד לפונית מזרחית וכמה שיתרחק יותר תבא החמה על ידו. ובגמ׳ [לא:] נפקא לן שלריך שוחט לשחוט לאור היום: בעבעת שניה. בשביל הטעם שפירשנו בתמיד של שחר: שחט השוחט וקבל המקבל. לזרוק ובא לו המקבל לקרן מזרחית לפונית נתן מזרחית לפונית יהן שעולה בכבש שהוא בדרום ופונה לימין פוגע בקרן דרומית מזרחית תחלה ושם א"א ליתן משום דעולה טעונה יסוד וקרן דרומית מזרחית לא היה לה יסוד כדנפקא לן בובחים (דף נג:) ומקיף וכא עד מזרחית לפונית ונותן ואמר בזבחים (דף סב:) כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין ונפקא לן ממעלות הפונים קדיםש אע"ג דבמתן דמי עולה אינו עולה בכבש דהא על הרלפה עומד והכלי בידו וזורק למרחוק כדכתיבי וזרקו דהא למטה מן החוט [הסיקרא] הוא נותן אפילו הכי כיון דבחטאות שניתנות ע"ג הקרנות למעלה ישו זשם לריך לעלות לכבש דרך הדרום ופונה למזרח דרך ימין וה"ג בכל הדמים אע"פ שניתנין למטה מתחיל להקיף דרך הדרום שהוא פניו של מזבח בפתח כניסת הבית ומשם פונה לימין בקרן מזרחית לפונית ואחר כך למערבית דרומית ונותן למערבית דרומית נמלא מקיף את המובח דרך ימין מורח לפון ואח"כ למערבית דרומית כך פי׳ הרב רש"י בסדר יומא בפ"ק (דף יו.): שירי הדם [היה] שופך על יסוד דרומית. דכל הניתנין על מזבח החילון שירים שלו נשפכין על יסוד דרומית וכן מוכיח בזבחים (דף נג.) דאמרינן טעמא גבי שעיר נשיה ולמד ירידתו מן הכבש ליציאתו מן ההיכל מה יציאתו מן ההיכל בסמוך לו דהיינו יסוד מערבי שכנגד הפתח ונפקא לן מקרא דכתיבט אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד אף ירידתו מן הכבש בסמוך דהיינו יסוד דרומית וכיון דבחטאת לריך לו לשפוך על יסוד דרומית ה"נ בכל הדמים אף על פי שאין עולין על הכבש בשביל זריקתן שיריהן נשפכין אל יסוד דרומית שהרי מתן דמן בהקפת ימין כמו כן באותן שעולין ע"ג כבש: ועדן עכשיו פירש לך שחיטתו וזריקתו מכחן ואילך מפרש סדר הפשטו וניתוחו

רבינו גרשום צמודין ננסין. עמודין נמוכין: ורביעין של ארז. (הנרות) [הניחון ורביעין של ארז, (הגרות) (הניחון קנים של ארז על גביהן מזו לזו: זאנקליות של ברזל. מסמרים ושלשה סדרים של מסמרים היה לכל אחד של אותן רביעין: ושני מפתחות אחד יורד לאמת השחי מפתחות אחד יורד לאמת השחד ואחר פותח כידו, כלובר שהי פתחים היה לפיתחו של (אולם) [קדיכל] אחד מבפנים ואחד מבחוץ אותו שבפנים היה צריך להושיט זורנע עד בית השחד עד המרפק קודם שהיה יכול לפותחו ומנעול קרום שהיה כול לפוחות ומנעול החצוני כיון שמשים המפתח פותח לאלתר: פשפשין. פתחים קטנים הפתוחים לתאים שבעובי החומה. לשער הגדול של היכל: קול המגרפה. אותה דאמרינן קר יונטג פוז. אותו האמויק בערכין שהיו בה עשרה נקבים שכל אחד מוציא י' מיני זמר: חליל וצלצל. כלי זמר: כיבד השאר הדשן לתוכו. לאמצעיתו של מזבח ולקחו והניחו בתוך הטני ויצא: ומצא שני נרות מזרחיים. שכלפי מזרח שעדייז דולקין מדשן את השאר אותן שכבו קודם הבקר זורק מה שנשאר מן הפתילה ופסולת מן השמן לחוץ ונותן בה פתילה חדשה ושמן ומניח אלו אותן חדשה ושמן ומניח אלו אותן שדולקין במקומן: מצאו שכבו. אותן שנים והאחרים עדיין דולקין: מדשנן. לאלו שנים ומדליקן מן הדולקין ואח״כ מכבה את השאר הדולקין ומדשנן ימניח כל הדישונין הפסולת בתון הכוז כל זה שובין הפטרוז בותן הכוז ומניח את הכוז על מעלה שניה ויצא ולאחר הקטרת הקטורת חוזר לשם כדקתני לקמן בהחלו עולין במעלות האולם נכנס ומצא ב' נרות מזרחיים דנכט ומצא ב נוחו מחחים דולקין מדשן את המזרחי היה מכבהו לאלתר ומדשנו ומניח את המערבי דולק שממנו היה מדליק כר׳ נטל את הכוז והשתחוה ויצא מ"ט עביד לה חזות כדי שתהא שו מי עביו להי החות כול שוהא הרוח מנשבת בה באותה חזות ותדלק יפה: מקומות מקומות עבדי. כלומר דבחזות נמי מציתין: סליק לא חיו כופתין את חמלה.

הגהות הב"ח

(א) במשנה מנקרין אותו לאור אבוקות מי שזכה בתמיד משכו וכו׳ ומי שזכו באברים הולכין אחריו ובית המטבחיים וכו' של שיש שבין העמודים מי שזכו בדישון מובח פטום הקטורת מי שוכה בדישון מובח ספנימי נכנס ונטל כל"ל: (ב) שם ושני הפניתי נכנס ונסד כניינ. ול) שבו קשר מססחות. נ"צ בסרק אלו מניאות פי רש"י שלא כפיי הר"ע ז"ל ע"ש בדף ל"ג: (ג) שב לא נכנס צו אדם מעולם ניינו הוא מפורש: (ד) בפרש ד"ה ועליו הוא מפורש: (ד) בפרש ד"ה (בעמוד הקודם) לאו והביאו לי וכר בפ"ק דיומא ומשני שפיר ומה שאמר יחית לפונית: (ה) ד"ה תמיד הכותל כנגד קרן לפונית: (ו) ד"ה וטבעות וכו' ללפון המזבח ו' סדרים:

רכתיב לחם אשה ריח ניחוח לה׳

וכילד מעלין את האברים לכבש:

ונראה כי זה שער המקדש החיצוז לא היה קדושת העזרה שלא היה יכול לישב בו כמו בעזרה. אלא יותר היה אדם צריד לנהוג בו ונו אה כי זה שכו המקוף החדצון לא היה קר שת הזמרה שלא היה יכול לישב בו כמוב בנחה. לא איום זהיה הינו מלך ודוקא ק קרושה משאר מקום שהוא חוץ לעודה כדמפרש קרא גופא טעמא שה׳ אלהי ישראל בא בו. ולא לישב כ״א לנשיא היינו מלך ודוקא א אכגול בו לחם שהיה לפני ה׳ העסיד כמו הקרבן שהיא סעודת מצוה אכל סעודת הרשות וישיבה שאינה של מצוה לא הותר באותו מקום אף למלך ותרע לך שזה השער לא היה שער של העודה שהרי בשער החצר הפנימית שהוא עודה ממש לשם כתיב ועשו את הכהנים את עולתו ואת שלמיו אבל שער המקדש החיצון לשם לא היתה עושין עולתו ושלמיו כי לא היתה זו עודה. ובתו׳ צרפת

מקיש בצלצל מיריחו היו שומעין קול החליל לדרום עזרה אלל מובח (עורה) לריך מיריחו היו שומעין קול גביני כרוז מיריחו היו שיתקרב אצל מזבח דכל כמה שיכולין שומעין קול העץ שעשה בן קמין מוכני לכיור ז מיריחו, היו שומעין קול השיר מיריחו ליקרב לד הראש אלל המזבח מקריבין אותו דכתיב ושחט אותו על ירך המזבח לפונה 0 אלל המובח: השוחט עומד היה שומע קול השופר וי"א יאף קולו של מוֹ] (במובח) [במורח]. על קרן לפונית כ"ג בשעה שהוא מזכיר את השם ביה"כ ופניו למערב והמקבל עומד כנגדו מיריחו היו מריחין ריח פימום הקמורת סא"ר באלכסון ומלדד כדי שיהא פניו כלפי אלעזר בן דגלאי עזים היו לאבא בערי המכוור דרום: חמיד של שחר היה נשחט על והיו מתעמשות מריח פימום הקמורת יו מי קרן לפונים מערבים על טבעת שניה. שהשמש באה מן המזרח לפיכך מושכו שוכה בתמיד משכו והולך בביתי המטבחיים השוחט ללד מערב להרחיקו מן הכותל ומי שזכו באברים הולכין עמו יבית המטבחיים מזרחית בכל יכולת מפני שהכתלים היה לצפונו של מזבח יועליו ח' עמודים ננסים גבוהים והחמה של שחרית בשיפולו של ורבעים של ארז על גביהן ואנקלאות של ברזל רקיע (ועל) [וצל] (ה) הכוחל עומד היו קבועין בהן וג' סדרים לכל אחד ואחד כנגד קרן לפונית מערבית לסוף אורך שבהן תולין ומפשימין על שולחנות של שיש המזבח אלל ההיכל לפונית משום דקדשי שבין העמודים מי שוכה בדישון מזבח הפנימי קדשים שחיטתם בלפון על ירך המובח לפונית ובעינן שחיטה כנגד המזבח ולא "נכנם ונטל את הטני והניחו לפניו והיה חופן חולה לו "] שם היה המטבחים: וטבעות ונותן לתוכו ובאחרונה כיבד את השאר לתוכו קבועות ברלפה לתת ראש הבהמה והניחו ויצא "מי שזכה בדישון המנורה נכנם לתוכן והם כ"ד כמנין המשמרות ומקומן ומצא ב' גרות (מזרחית) [מערבית] ₪ דולקין כ"ד אמות מן הדרום ללפון קבועות מרשן את השאר ומניח את אלו דולקין במקומן בו' סדרים של ד' טבעות הוי כ"ד

הנרות ומניח את הכוז על מעלה שניה ויצא: הדרן עלך אמר להם הממונה

מצאן שכבו מרשנן ומרליקן מן הדולקין יואח"כ.

מדשן את השארי ואבן להיתה לפני המנורה

ובה ג' מעלות שעליה כהן עומד ומטיב את

לא מהיו כופתין את המלה אלא מעקידין אותו מי שזכו באברים אוחזין בו וכך

שהוא אצל המובח אלא בטבעת ראשונה היה עקידתו ראשו לדרום ופניו למערב והשוחם עומר במזרח ופניו למערב ישל שחר היה נשחם על קרן צפונית מערבית על מבעת שניה של בין הערבים היה נשחם על קרן מזרחית צפונית על מבעת שנייה ישחם יהשוחם וקבל המקבל בא לו יילקרן מזרחית צפונית ונותן מזרחה צפונה מערבית דרומית ונותן מערבה דרומה שירי הדם היה שופך יש אל יסוד דרומית